



військові дії, валютні спекуляції, бездіяльність НБУ, неналежна увага влади до міцності національної грошової одиниці вкрай негативно впливають на економічні показники, звідси й на курс гривні та розмір мінімальної заробітної плати в доларах США.

Список використаних джерел:

1. Інформаційний портал Інфолайт. Мінімальна заробітна плата серед країн світу та в Україні (динаміка та географія 2005-2015 рр). - [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://infolight.org.ua/content/minimalna-zarobitna-plata-sered-krajin-svitu-ta-v-ukrayini-dynamika-ta-geografiya-2005-2015-rr>

2. Інформаційний портал Інфолайт. Порівняльна характеристика ВВП на душу населення в ЄС та Україні - [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://infolight.org.ua/maps/porivnyalna-harakteristika-vvp-na-dushu-naselennya-v-ies-ta-ukrayini>

Олег НАКОНЕЧНИЙ
науковий керівник
к.е.н. Купчак В.Р.
ІФННІМ THEU

ЄВРО У СВІТОВІЙ ВАЛЮТНІЙ СИСТЕМІ

За роки, що минули з моменту введення євро, ця валюта швидко і міцно утвердилася як друга за значенням у світі. В даний час євро за своєю роллю набагато перевершує не тільки європейські валюти, які він замінив, але і фунт стерлінгів, а також японську ієну. Це сталося, незважаючи на те, що Європейський центральний банк не намагався активно розширювати застосування євро за кордоном.

З моменту свого виникнення євро відразу став «міжнародною» валютою, оскільки замінив національні валюти 11 країн – членів зони євро. Але сьогодні міжнародна роль євро значно сильніша. Частка євро в світових валютних резервах є набагато більшою, ніж сума часток валют, які він замінив. Підвищення міжнародної ролі євро проявляється також у тому, що все більше число емітентів за межами зони євро випускають облігації, номіновані в євро.

Євро відіграє провідну роль як валюта фінансування в сусідніх з зоною євро країнах. Емітенти з Данії, Великобританії та Швеції (країн ЄС, що не входять в зону євро) займають найбільшу питому вагу в емісії міжнародних облігацій, номінованих в євро, що здійснюється нерезидентами. У провідному світовому фінансовому центрі – Лондоні – фінансові операції ведуться одночасно в євро і доларах США. Євро широко використовується в країнах ЄС, які не є членами зони євро, а також в країнах – кандидатах на вступ до ЄС.

Таким чином, будучи створеним для задоволення потреб населення країн ЄС, євро дуже швидко набув значної ваги в системі міжнародних розрахунків. Домашні господарства, компанії та уряди країн поза зоною євро стали використовувати цю валюту для здійснення щоденних економічних і



фінансових операцій. Вони тримають в євро свою готівку, відкривають банківські рахунки, отримують кредити та позики, емітують фінансові інструменти і ведуть міжнародні розрахунки. Більш того, органи влади третіх країн все частіше використовують євро в якості основи для свого валютного режиму або зберігають в євро частину валютних резервів.

Євросистема, що включає ЄЦБ і центральні банки країн зони євро, займає нейтральну позицію щодо міжнародної ролі євро, тобто не просуває єдину валюту на міжнародну арену і не вважає це просування за мету. Використання євро за межами його зони є результатом економічного і фінансового розвитку валюти. В умовах глобалізації, коли фінансові системи глибоко інтегровані, органи влади мають дуже обмежений вплив на інтернаціоналізацію валюти.

У той же час політика монетарної влади, спрямована на забезпечення стабільності цін (що є головною метою діяльності ЄЦБ), побічно сприяє просуванню євро на ринки третіх країн і на міжнародну арену. До того ж нейтралітет монетарних органів щодо міжнародної ролі євро не означає відсутності інтересу до цього питання з боку ЄЦБ і Євросистеми. ЄЦБ проводить моніторинг і аналізує міжнародну роль євро і починаючи з 2001 року публікує загальний щорічний звіт про зміну ролі євро в міжнародних масштабах.

Такий інтерес пояснюється, по-перше, тим, що використання єдиної валюти поза зоною євро може впливати на механізм передачі рішень у сфері грошово-кредитної політики і на зміст інформації (показників), пов'язаної з цією політикою. По-друге, підвищення міжнародної ролі євро може сприяти посиленню механізмів передачі в зону євро міжнародних фінансових шоків і валютних криз. Стежачи за зміною міжнародної ролі євро, ЄЦБ надає фахівцям з міжнародних валютних проблем і широкому загалу унікальні дані з цього питання.

Вивчення міжнародної ролі євро дозволяє зробити три висновки:

- роль євро на міжнародних ринках істотно зросла, особливо велика ця роль на деяких сегментах ринку;
- підвищення міжнародної ролі євро пов'язано з поведінкою економічних суб'єктів зони євро;
- міжнародна роль євро особливо велика в географічно близьких з зоною євро країнах.

Однак, в останні роки існують і суттєві проблеми у функціонуванні євросони і, як наслідок, показовою є нестабільність і самої євровалюти. Світові ЦБ скорочують частку євро в своїх валютних резервах, побоюючись подальшого падіння курсу єдиної європейської валюти на тлі кількісного пом'якшення, що проводиться Європейським центральним банком, і проблем з держборгом кількох європейських країн, і в першу чергу Греції.

Частка євро в резервах центробанків світу падала протягом усіх чотирьох кварталів 2014 року, свідчать дані Міжнародного валютного фонду [1]. На кінець 2014 року цей показник становив 22,2% в порівнянні з 22,6% за підсумками III кварталу. При цьому максимальне значення показника (27,7%) було зафіксоване в 2009 році. У 2015 році дана тенденція збереглася і частка



євро в резервах центробанків світу знизилася до 20,34%. За період 2009-2016 рр. єдина європейська валюта подешевшала понад ніж на 20% [] і існує ризик зниження обмінного курсу євро до паритету з доларом США.

Отже, попри важливість свого існування, в останній час євро різко втрачає позиції в якості резервної валюти і інвестиції в європейську валюту залишаються не вигідними до закінчення програми кількісного пом'якшення.

Список використаних джерел:

1. Щорічний звіт Міжнародного валютного фонду за 2014 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.imf.org/external/np/div/2014/index.pdf>

2. Австралійський ЦБ суттєво сократил долю євро в резервах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nesam.net.ua/avstraliiskii-cb-syshestvenno-sokratil-dolu-evro-v-rezervah/>

Орест ОСУДАР

науковий керівник:

к.е.н., доц. Михайлишин Л.І.

ІФННІМ THEU

НЕОБХІДНІСТЬ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ АВТОМОБІЛЕВИРОБНИКІВ УКРАЇНИ В ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОМУ ПРОЦЕСІ

Одним із найбільш популярних і бажаних товарів для сучасної людини став автомобіль, який за своїми характеристиками задовольняє не тільки особисті потреби, а виступає невід'ємним інструментом економічних процесів. Масштаби сучасної автомобілебудівної промисловості вражають не лише своїм обсягом, але й динамічністю розвитку й впровадженням інновацій.

За останніми підрахунками в світі налічується близько 1 млрд. автомобілів, а вартість їх серійних версій може коливатися від 1 тис. дол. США (TATA Nano - Індія) до 2,5 млн. дол. США (Bugatti Chiron - Франція). Що стосується динаміки розвитку технологій в автомобілебудуванні, то тут ситуація відзначається ідентичними тенденціями, адже за час свого столітнього існування, автомобіль перетворився з самохідного везу з в практично автономний транспортний засіб і що не менш важливо ця еволюція триває.

Загальний обсяг світової автомобільної індустрії упродовж останніх десяти років збільшився з 45,8 млн од. у 2005 р. до 87,5 млн од. у 2014 р., або у 1,9 разу (рис. 1а). На сьогодні у світі за показником обсягів виробництва легкових автомобілів пальма першості належить таким десяти компаніям (рис. 1б) [1].